

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:

	Helyesen:	Vidékre:
Egész évre	12 korona	20 korona
Fél évre	6 "	10 "
Negyed évre	3 "	5 "
Egy hétre	1 "	2 "

A szerkesztésért felelős
Kutas Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltébb árszámítás mellett vétetnek fel

Egyház-e vagy egyházmegye?

Debreczen, márcz. 2.

Nagy ideje volt már megkérdezni az ev. ref. egyházkerület tavalyi közgyűlésén, hogy mit akar tulajdonképen s debreczeni presbyterium. Kiváltságos helyzetet akar-e teremteni méginkább, vagy a semmittevés által szétzúllásnak engedi át a kálvinista-ság s e mi ezzel egyet jelent, a magyarságnak ezt a régen olyan hatalmas erő-ségét. Egy néhány, egyházáért minél kevesebbet dolgozó papnak s egy pár ügyvéd viselt ember hatalmi ténykedésének szenvedő áldozata legyen továbbra is a debreczeni református Ekklesia?

Aki csak egy körömfeketőnyit érdeklődik hitsorsosai iránt s annyira-amennyire legalább öntudatos kálvinistának tartja magát, az nem nézheti tovább összedugott kézzel azt a tétlenséget, azt a szándékos hanyagságot mely a debreczeni református egyháznak ugyszólván minden utolsó tagjára szellemi és anyagi tekintetben káros befolyással van.

Erős szavak ezek, de igazak. Erőseknek látszanak különösen azok szemében, kik, bár közhivatalnokok, magokat mindenkor és mindenivel szemben érinthetetlennek tartották s ebben: egyéni gyengeségüknek nagy erősségül szolgált az a tisztelet melyet, egyházukért munkáló, azért

még halált is szenvedni kész őseiktől örökölték. Adassék meg a tisztelet mindenkinek, a ki ezt megérdemli, de még a legnagyobb türelem sem zavarhat meg a jogosult kritika előtt.

Ha hát egyenesen bukkolunk azzal a megcsontosodott lélekkel, hogy a debreczeni református egyházra csak akkor állhat, a rá maradt jogot, báránybőrbe bújít farkasoktól csak akkor őrizheti meg ha egyházmegyévé alakul, ugyanakkor jogos kritikát gyakoroltunk a lelkészi kar azon már több szócsőben hirdett elhatározása felett, mely e régi nyomorúságos állapotban korán megmaradni, azzal a közöttük történt megállapodással, hogy minden jól van, úgy, ahogy van.

Mert, hogy áll a dolog?

Ma törvény szerint Debreczen, a debreczeni egyházmegyéhez tartozik, annak egy egyháza, egy tagja épen úgy mint Derecske. Az egyházmegye feje az esperes, ki Kabán lakik. Vagyis Debreczent Kabáról kormányozzák, holott Kabának meg Derecskének, meg másnak sincs annyi református lakosa, mint egymagának Debreczennek.

De hát kormányozhatja e az esperes Kabáról Debreczent? A ki egy kicsit is ismeri is debreczeni ref. egyház tenni valóját; a ki tudja hogy itt milliós évi költségvetésről, 50—60 iskoláról 45—50 ezer

lélek egyházi gondozásról van szó, már az is tudhatja, hogy ez a kabai esperes bármily kitűnő adminisztrátor legyen is, még csak arra sem képes, mert nincs rá ideje hogy az iskolákat évenként úgy, mint azt a törvény előírja, megvizsgálja. Mit szűl ez a lehetetlenség? Fejtelenséget! Hanyagságot! Nemtörődömséget.

Magának a presbyteriumnak is derogál engedelmeskedni a kabai esperesnek s ha teszi teszi egyben, vagy másban a látszatert de nem mindenben.

Épen ebben rejlik a dolog magva!

Ha a kabai esperes nem jön Debreczenbe egyházlátogatói — felügyelői — minőségben évről — évre; itt minden úgy megy, ahogy mehet de nem úgy mint a hogy mennie kell.

Cura pastorális — lelkészi gondozás — csak frázis hiszen egyik lelkész sem tudja, melyik az ő köre kik az ő hivei. Ugy mondják, hogy mind! és egyiksem! A nyáj az istenadta nyáj, anyi felé széled a hány felé neki tetszik. A lelkész nem ismeri hiveit nem ismeri a lelki pásztort. Miért? Erre is készen a feleletünk de ez most nem tartozik szorososan a felvetett tárgyhoz.

Pedig ott, hol a lelkész bármioknál fogva nem érintkezik a néppel, ott belmisióiról szó sem lehet, ott a lelkész hivatalnokká válik, holott pásztornak kellene len-

Tárcza.

Kávéházi történet.

Hodovány furcsáskodó nyurga aglegény. Vállat verő haját hord, mint a mult század közepén a zongora virtuozok. Fiaalságában volt katonatiszt, de ott hagyta a hadsereget vagy a hadsereg őt.

Próbált szerencsét adóhivatalnál, kataszternél, hogy egy kicsi municipális állásban állapotdjék meg. Nem szereti a hivatalát, viszont bolondul a kutyáért, a billiárdért, az ártatlan dominóért és a sakkért is, melyen pénzre szokott játszani. Egy párthiet egy koronába.

Valamelyik este, éjbe hajló időben, mikor pogány hideg szél sivitott odakünn és még gondolatnak is rosszul esett a hazamenés. meséval tartotta együtt a rendes kompániát a kávéház meleg, világos termében, ahová áthallatszott az ebédől Poczak Jankó hegedűjének az epedő zokogása.

— Husz esztendő előtt szerettem egy asszonyt, — beszélt. — Imádtam, így (összeszekulcsolta a kezét és úgy pislantott a füstlepte struczczos menyezet felé), de ő becsületes volt a butaságig, a kétségbej-tésig. Évekig laktam a házukban, mindennap találkoztunk négyszer. Ha tiszta vak, akkor is észrevehette volna, hogy szeretem.

Édes teremtés volt, barna és nyulánk. A sárgás szeme czirógatott a nézésével és minden mozdulata oly puha, oly harmónikus, oly kecses!

A házassága pedig nem volt boldog. A napa — vén hárpia, német burgerné — üldözte, gyötörte, mert keveselte a hozományt, mert nem volt gyerek a háznál és leginkább azért: mert a fia felesége lett, rácz lány létele.

A férj sem volt nagyon okos, se határozott. se valami jó ember. Szivelte a párját, csak hogy az anya befolyásolta és kelletlenül hogy az asszony még a nevéért is szenved. Glaphyrának hívták, mint a szíriai királynékat hajdan, csak azért, mert valami szerémmegyei hegyi faluban látott napvilágot, ahol még tartja magát az ósdi szokás, hogy a pápa csak arra a kalendariumi névre keresztel, a melyik az ujszülött napjára esik. Ez hiba volt, de nem lehetett róla tenni.

Az asszony türe némán, megadással a sorsát; épen úgy, ahogy én a magam reménytelen vágyát viseltem. Néha viaskodtam ellene minden lehető eszközzel; de máskor kerestem az alkalmat, hogy megértsem magamat.

Ez kárbaveszett fáradság volt.

Még mindig az időjárás méltatásánál tartottunk és városi pletykákkal csak úgy lehetett előhozakodni, ha jelen volt az anyós, aki magára vállalta a beszédet. Kezét is csupán egyetlenegyszer szoríthattam meg Glaphyrának, egy januári alkonyatban, mikor hazajövet egyedül találkoztam vele a homályos folyosón. Oly hosszan, oly odaadóan hagyta tenyeremben nyugodni sápadt, karcu kezefejét, hogy okvetlenül meggondolat-lanságra ragadtattam volna magamat, ha a cselédleány be nem nyit, az udvar felől nagyobb bajjal cipelvén a fás kosarat.

Bementem a szobámba, de nem birtam leküzdeni izgatottságomat. Rohantam föl-alá, mint egy eszeveszett. Fölkészültem és újból leszerelődtem.

Tudtam, hogy a postatiszt házigazdám reggel indult Konstantinápolyba, póstai küldeményeket kísérni; és az öreg asszony gyöngélkedik, napok óta nem jár már a levegőre.

Bolond gondolataim jöttek, beláttam, tiszta képtelenségek s megint elkészültem hazulról és ismét otthon tartott valami sejtésfele, minden unatkozásom dacára.

Fél kilenc tájban — éppen negyedizben huztam föl a kabátomat, — halkan kopogtatták az ajtót.

Fölnyitottam és — Glaphyra állott előtttem. Lassan besétált a szobába, kinálásomra leült az erősen vedlett diván sarkába, — én melléje telepedtem, azután hallgattunk. Az ember némely esetben hallatlan ostoba. Találgattam, minek jött: Én értem vagy más egyebekért? Kerestem a szavakat, amíg ő, egyszerre minden előzmény nélkül sirásra fakadt. Ha kő lettem volna, ha holtfa, akkor is megindított volna a keserve.

Ez az egy — tul tett minden bevezetésen.

Az asszonyban vad erővel buzogott föl a vér heve, az elnyomott, megtagadott fiatal ság. Majd ismét sirásra csapott át, csodás elmélkedések között:

— Meg ne ítéljen, hogy bejöttem. Éreztem, hogy jó hozzám s a világ ítéletével mit sem törődöm. Ma láttam a halálom megjelentőjét, ahogy lánykoromban megjósolták: egy alacsony szemölcsös orru vén ember, a kit ollókérés hoz a házba. A napam csak

nie. A kálvinista egyháznaknál első sorban lelkipásztorokra van szükség.

Hogy kik tartoznak egy lelkipásztor gondozása alá, az csak úgy lehetséges, ha az egész város területét — lelkészi gondozás tekintetében részekre darabokra osztjuk. Minden egyes templom s annak megfelelő környezeté és abban élő hívek egy egyházzal képeznek. Ennek az elválasztott lelkésze nem lehet a másik, vagy harmadik templom körül csoportosított egyház lelkésze is, hogy egyiké se lehessen igazában.

Igy a lelkészi gondozás általában az összes lelkészi teendők ellátása egy egyházzal mindig ugyanazon lelkészre esvén, tudni fogjuk, hogyan alkotjuk meg nézetünket eljárásokról, tehát tudni fogjuk kit terhel a felelősség s tudni fogjuk kit illet a tisztelet az egyház felvirágzásáért.

Ezek az egy különvált kisebb önálló egyházak ötven, vagy hatvan, esetleg tizenegy egyházmegyét alkotnának melyek Debreczent, mint jelenben egyházzal, egy egész egyházmegye tekintélyével és jogkörével ruháznák fel. Maga választana esperest közvetlen érintkezésben állana az egyházkerülettel. 5 évám nem kicsinylendő haszon kivált hozzá veszük azt a mig nagyobb hasznot, mely abból származnék, hogy az egyes templom köré csoportosított egyházak, egyenként kevesebb számu presbiteriuma is felelősségteljesebb lelkésze sokkal könnyebben és szabadabban, a hívekre nézve eredményesebben munkálkodhatna, mint az a százon felüli presbiterium és a híveit nem ismerő lelkészi kar teheti és teszi.

ugyan neki adta a nagy ollókat, mivel az ember vándorköszörüs.

Ez az olló vája majd el az élet fonálát dideregve huzódott össze, s minden tréfa, minden hízélgés ellenére, makacsul visszatért a halálhoz gondolatában.

— Meghalok. Az öreganyámnak is azt mondták, hogy addig él, míg eleven hatyut nem látott.

És csakugyan az ispán a rétekben lőtt egy félénk tévedt hatyut, de csak megsebezte. A koci kereke meg éppen nagyapám háza előtt esett ki. Leszállt bement hozzájuk, a vergődő madárral együtt s rá éjjel a nagymama szívszélhűdésben meghalt. Ez a bona, de nem szabad rajt nevetni, mert ez borzasztó.

Reggel a kisajtó küszöbén a szemölcsös orru kis öreg jött velem szembe. — Eszembe jutott, hogy milyen nagyon megfogja rémiteni a babonás asszonyt ennek az embernek a látása.

Teketória nélkül kitéptem a kezéből az ollókat, vettem neki egy marék aprópénzt s kilöktem az utcára. Véletlenül neki lódítottam az ajtófának; az öreg kiabált, az utcai nép kezdett összecsendülni s én, hogy megmenekedjem a botránytól, — kénytelen voltam őt egy pár bankjeggyel megengesztetni.

— És Glaphyra, csakugyan meghalt? kérdezték a hallgatók.

— Nem halt meg. A babát eltemette, de ő életben maradt. Félévig laktam még a házukban, akkor elhelyeztek. — Csöndesen, minden drámai jelenetek mellőzésével váltunk el egymástól, mivel a szerelem, az szép lassan elmúlt, a miert jött is? majdnem észrevétlenül.

Gil Blas.

Keljünk fel hát kálvinista testvéreim a kényelem párnájáról, de kényszerítsük munkára azokat is a kik arra magokat el is kötelezték.

Spectátor.

— **Az önálló vámtérület.** Szentesről táviratozzák: Csongrád vármegye tegnapi közgyűlése nagy szótöbbséggel hozzájárult Heves vármegyének az önálló vámtérület ügyében a képviselőházhoz intézett köriratához.

— **Pártszervezkedés.** A székely-keresztúri függetlenségi párt szervezkedő gyűlését február hó 25-én tartotta. Vagy 300 választópolgár volt jelen. A községek küldöttségileg képviseltették magukat. Hoitsy Pál jelölésében állapodtak meg.

— **A pénzügyi bizottság** március hó 5. napján, délután fél 6 órakor ülést tart, melynek tárgya: a magyar horvát tengerhajózási társasággal kötött szerződés becikkelyezése ről és a torontáli helyi érdekű vasutak és a Torontál vármegyei utaláp pénzügyi viszonyainak rendezéséről a kereskedelemügyi miniszter törvényjavaslatai.

Sötét képek.

Debreczen, márcz. 3.

A természetben nincsen ugrás és nincsen megállapodás, abszolút nyugalom. Itt csak egyetlen egy út van: a progressiv előhaladás. Ezen sarkalatos igazságból kiindulva, vizsgáljuk a jelenlegi viszonyokat, vajjon mennyiben felelnek meg azok azon természeti törvénynek, a mely axiómaként állítja fel a haladást?

Ha tárgyilagosan vizsgáljuk a jelenlegi szociális viszonyokat a filozóf és pædagogus tiszta szemüvegén át, bizony mondom, oly kép tárul elénk, a mely sehogyan sem képes bennünk megnyugvást kelteni, lelkünket kielégíteni és a jövőre nézve aggályainkat eloszlatni.

Mert mit tapasztalunk a mai társadalmi élet minden léptén-nyomán? mit látunk a társadalom — teleszkop minden egyes váliakozó képén? Mit találunk szociális életünk minden egyes rétegén?

Erkölcsei decadentiát, negélyezett jótékonyságot, álmüveltséget, affectált humanizmust!

A ki még ragaszkodik az igazsághoz, őszinteséghez, nyíltszívűséghez, becsületes munkássághoz, azt egyszerűen kikaczagják és bolondnak deklarálják.

Az arrogancia, a tolokodás, ámitás, a szószótárkodás, a hízélgedés, a szemtelenedés boldogul!

A stréber, a ki derékszögben tud meghajolni, ha léhaság és üresség is lakozik benne, az boldogul; de igazi érdem, a munka szeretet, az igaz tudás, háttérbe szorul, ha nem tudja csapni a szelet, ha nem tudja az é m e l y g é s i g dicsérni azt, a mi megvetésre méltó, elmésnek, állítani azt, a mi k a c z a g a t a t ó butaság.

Ilyen a mai társadalom signaturája!

Egy óriási hanggolyó ez az egész társadalom: egyik gázolja, téporja, taszítja a másikat. Az erősebb, a kinek karjai utat törhetnek maguknak, a ki minél több lábta-
posást bír el felsziszzevés nélkül, ki minél több oktal lövést tör el zokszó nélkül, az

előbb-utóbb a husosfazék mellé kerül és — lakmározik.

A lakmározó aztán dehogyan érez valamelyes lelkifurdalást, hogy a nálánál érdemesebbet eltaszította a falattól!

Lakmározik, mig meg nem telt, mint a magát teleszivott gyógytári piócza.

Egy óriási létra a társadalom, melynek mindenfokát strébernek lepik el. No van is ott tolokodás, kapaszkodás akár a majmok között a jóféle banánokkal megtelt fákon!

Olykor-olykor a létra alantabb fákon álló belekapaszkodik a felsőbb fokon álló lábába és — lerántja azt a sárgaföldig, a mi kacagató jelenet — persze nem a bukfenchezőre nézve. De a ki azt hiszi, hogy a lerántott belenyugszik sorsába, az téved, folytatja a munkát, a mig csak nem sikerül.

A ki pedig amolyan filozófus módjára azt várja, hogy érdeme, munkássága méltó jutalmát érje: no az várhatja azt az ítélet napig!

És milyen maga a családi élet, a családi szentély?

A férfi a klubokban, kártya asztaloknál, sz e p a r é k b a n keresi a szórakozást, a nő pedig máshol más módon kárpótolja magát.

A ki családja körében keresi otthonát, világát, azt nyárspolgárnak, simpla természetűnek tartják. A saját feleségét, saját urát szeretni, nagyon nyárspolgári dolog! Ilyen a mai világnézet. Az öngyilkosságok, hamisítások, sikkasztások, rablások, és öngyilkosságok napi renden vannak.

Ha a gymnasista fiut megkorholja a tanára, főbelövi magát; ha az anya pirongatja a leányát, foszfort iszik; ha a 16 éves leányt rögtön oda nem adják a 18 éves tacs kóhoz, vízbe ugrik mindkettő. Az a pénztáros, könyvelő, tisztviselő tudja, hogy ő neki csak ennyi és nem több a fizetése; tudja, hogyha sikkaszt, az ha nem ma, [ed holnap kerül napfényre és mégis sikkaszt! Emberek, kik előtt szép jövő állana, 3-400 koronáért teszik tönkre életüket, csak hogy egy-két éjszakán át mulathassanak!

És mi annak az oka? Semmi egyéb, csak a céltévesztett nevelés.

Nevelés oktatásunk ismeretközlő, de nem jellemfejlesztő. De maguk a szülők sem jártak elől azon nemesítő jellemfejlesztő példával, a mely hatékony volna a gyermekekre. Mai napság a gyerek csak per »Öreg«-ről beszél az apjáról és — versenyt lumbol!

Tudom, hogy sötét képet festettem, de a kép hü! Massunk oda, hogy leterejlük a társadalmat azon sikamlós és veszélyes útról, a melyre rálépett s a milyen jár. Mert az erkölcsök ilyeneken meglazulása mellett, mivé degenerálódik majd ez a társadalom?

Kuthi Zsigmond.

Esik az eső!

Irtá: Gustave Droz.

Esik az eső!

Akkor is így volt. Egész éjjel szakadt az eső. Reggel felé már csak gyöngén permetezett. A finom pára mint valami átlátszó, könnyű selyemfátyol lebegett a rétek felett.

Bz ebéet befejeztük és miután a kis Lajoskát lefektettük, az ablakhoz mentünk. Kinyitottuk az ablak két nagy szárnyát és teli tüdővel szívtuk magunkba az ózondus, friss levegőt.

— Nem jönnél egy kicsit sétálni? — kérdezte a feleségem.

— Igen, igen, csak hogy még nem látom a szivárvány színes karimáját.

— Ugyan ne félj, csak gyere!

Nemsokára már kint voltunk a szabadban. Margit szorosán hozzám simult, mint azt régebben tenni szokta, a mikor sokáig nem láttuk egymást.

Mindketten nagyon szerettük a zugó erdőt, a melyhez kora ifjúságunk annyi édes emléke fűződött. Most minden falevélen gyöngyöző vizcsepp ragyogott és minden pillanatban vártuk, hogy reánk esnek.

Lelkem repesett a boldogságtól. Nagyon örültem, hogy feleségem olyan bátran viselkedett.

S milyen édes dolog az, ha az ember kart karba fűzve sétál a lombos fák alatt. Az illatos levegőt magunkba szívtuk és melán hallgattuk az esőcseppek csevegését, a mint levélről-levéltre peregtek.

Hirtelen egy erősebb szélroham lóbálta meg a fák sudarait és a következő pillanatban ezer s ezer apró esőcsepp zuhant reánk.

Margit megállt.

— Oh, ez az utálatos szél! — kiáltott föl. — A kalapomat majd lefújta és egészen vizes vagyok.

— Hol, kedvesem?

— Hol? A nyakamon, még pedig azon a helyen, tudod már, mit gondolok.

Rám nézett és mind a ketten elkezdtünk nevetni. Ő ugyanis azt a helyet gondolta, a hol rendszeren csókolni szoktam.

Mikor ismét mindent rendbe hoztunk, felém húzódott:

— Te mégis az enyém maradsz!

Megcsókoltam és ő viszonzta csökjaimat.

Egy-két lépést haladtunk előre, majd ismét hirtelen megállott.

— En azt hiszem, — szölt Margit hozzám — hogy eltévedtünk. Én félek.

— Ugyan, ne légy gyermek. De hogy is jutott ez most az eszedbe?

Egész testében remegett és óvatosan előrehajolt, mintha hallgatónék.

— Hallod? . . . Mi lehet ott bent az erdőben? — Valami igen tompa kopogást hallok.

En is odafigyeltem és mindjárt tudtam, hogy hányadán vagyunk.

Félve húzódott meg mellettem és remegő hangon sugta a fülembe:

— Jaj, én úgy félek! Térjünk vissza!

— Ne légy olyan bohó! Hát félsz a fávágók kalapácsolásától?

— Biztosan tudod, hogy ott fávágók dolgoznak?

— Persze.

— S mondd csak, becsületes emberek azok, nem bántanak senkit?

— Hogyne volnának tisztességes emberek! Különösen ezek! Jöjj, mindjárt ott leszünk.

Végre rábirtam, hogy velem jöjjön. — Nemsokára egy kis házikó elé értünk, ahol egy összetöpörödött vén anyóka éppen a tyukjai etetésével foglalatzkodott.

— Jó estét uram! Jó estét asszonyom! köszöntött bennünket barátságosan, amikor közelebb értünk. Tessenek beljebb jönni. Melegedjenek egy kissé, mert ma bizony elég hűvös az idő.

Bementünk.

A kunyhó közepén volt a tűzhely és felette egy nagy vasbogrács terpeszkedett. A mint beléptünk, a sarokban dolgozó három férfi fölhangzott munkájával.

— Háborgatjuk talán magukat? — kérdeztem az öreget.

— Dehogyan uram. Éppen az estebédhez akartunk fogni.

A két fiatal legény a szoba sarkából egy egyszerű fenyőfaasztalt húzott elő. Hamar fölterítették és négyük számára tányért és poharat tettek az asztalra. Az öregasszony serpenyőt tett a tűzhelyre és hozzálátott a vacsora elkészítéséhez.

Ebben az egyszerű környezetben feleségem még tündöklőbbnek tűnt föl szép l.ék ruhájában. Kezeit a tűz fölött melengette és egyben mindjárt a serpenyőbe is belekukucskált, a hol a vaj már olvadozni kezdett.

Majd az anyóka felé fordult és kérlelő hangon szölt hozzám:

— Megengedi nénikém, hogy én készítsem el a rántottát?

Az öreg asszony nevetgált és szívesen elfogadta az ajánlatot. Margit ott forgolódott a tűzhely körül és mikor a vaj sísteregni kezdett, nyugtalanul a tojás után kiabált.

Az anyóka a serpenyőbe verte a tojásokat.

— Sót, borsot! — kiáltották a férfiak, a kik érdeklődéssel nézték a vacsora készítését.

A rántotta elkészült és miután feleségem annak az óhajának adott kifejezést, hogy ő is megszeretné izlelni a lóztjét, hamarosan nekünk is megterítették.

A vacsora nagyon jól ízlett. Rövid idő múlva fölkeltek az asztal mellől, megköszöntük a szíves vendéglátást és tovább állottunk.

— Mily boldogok is az emberek, ha szegérek — szölt Margit és lassan tovább lépegetünk az erdő ösvényén. Nem lehetnek nekünk is favágók? Építenék magunknak egy ilyen kis házikót, mélyen bent az erdőben. A zongorának is találnék helyet.

— Hamar megunnád ezt az életmódot, — vettem közbe.

— Ah, dehogyan. Ha a boldogság mindennapos vendég, az ember meg sem emlékezik róla.

Az élet olyan hamar elmúlik, ha az ember boldog. S olykor az a gondolat kínoz, hogy milyen hálátlan vagyok! Meg sem érdemlem talán ezt a nagy boldogságot!

Fejét vállamra hajtotta és halkán tovább folytatta:

— Istenem, ha magadhoz vennél!

Sokszor háborított álomban ez a kínos gondolat. Mit tennél te és mit csinálna a kis Lajoska, ha itt hagynálak benneteket? Keserves zokogás vett rajtam erőt és olyan szenvedélyesen vontam ilyenkor magamhoz.

Karjaimba zártam és gyöngéden megcsókoltam az ajkát. Aztán tovább ballagtunk az erdő útján. Beszédünk akadozott.

Közben meg megálltunk, — és éreztem a mint Margit teste remeg valami izgalomtól.

— Hallgass csak! Hallod? — Nem, nem semmi sem!

Végre kiértünk a sötét erdőből és nem sokára otthon voltunk.

Benyitottunk barátságos kis lakásunkba és rögtön ruhát váltottunk, mert teljesen átázottunk.

Gyorsan tüzet raktam és mind a ketten a kandalló mellé telepedtünk. Szegény feleségem reszketett a hidegtől. Levettem cipőit és kezeimmel melengettem átfázott lábcskáit.

— Köszönöm, kedvesem, köszönöm, — szölt halkán és remegő ujjával végigsimogatta arcomat.

Ez volt az utolsó sétánk!

Azért emlékszem olyan jól a legkisebb részletekre is. Ezután még gyakorta bolyongtam kint egyedül az erdő ösvényén és emlékeimben újra földézttem szegény feleségem képét.

Egyizben be is tértem a favágók házikójába.

Hol van az ur felesége, a ki olyan jó rántottát tudott csinálni? Talán csak nem beteg?

Szomorú arcomról leolvashatta a feleletet és nem is faggatott tovább.

Senki sem emlékszik reá olyan tisztán, mint én.

Ilyen a világ rendje! — De mégis fájó, hogy a multak képei — annyira elmosódnak.

Ha a fiamat megkérdezem, hogy emlékszik-e az édesanyjára, egykedvűen válaszolja hogy: igen.

A hétköznapi foglalkozás profán mezbe burkolja az elhunyt emlékét. Magam is így vagyok vele.

De szívem most tele van bánattal, — olyan furcsán érzem magamat, — mintha a ruhája suhogását hallanám . . . Vizió az egész . . .

Esik az eső.

Italos ember.

Pártolni kell a hazait.

márcz. 2.

Italozás közben nem tudja az ember, hogy mit cselekszik.

Ilyenkor rózsaszínű ködbe borul előtte minden s duplán látja azokat a tárgyakat, amelyek feléje közelednek.

Van ezek között torony, ház, jegenyefa s az a csoda, hogy valamennyi jön, meg nem állana egy sem.

Természetes, hogy az italos ember kurjantás nélkül restelné az egész mulatságot s azért megereszti hangja rezervált szalagait, amire felébred a békésen szendergő polgár s megöleli a feleségét:

— Ejnye anyjuk, farkas jár az utcán.

Ilyen italos farkas állt ma részegség okozta közbotrány miatt a kihágási bíró előtt.

Látszott rajta, hogy resteli szörnyen az esetet, szeretné eltitkolni. Azért beszél iszonyu nagy hangon s ropogatja a mássalhangzókat.

— Hol született, kérde a bíró?

— Biz én csak Józsn.

— Aztán miért garázdálkodott részegen az utcán?

— Először is nem garázdálkodtam, másodsor pedig az éjjel nem voltam részeg.

— Hát mikor volt?

— Kérem én csak munkaszünetes napokon szoktam inni, mert hát inni csak muszáj a magyar embernek.

— De azt mondja a gazdája is, hogy nagyon gyakran tart ilyen munkaszünetes napokat.

— Az közönséges rágalom, egyébként kinek mi köze hozzá? A magam pénzét iszom el s hozzá itt, Debreczenben ahol ke-restem. Mert tetszik tudni, azt csupa hazafiságból sem teszem meg, hogy másfelé vigyem a pénzt. Én magyar ember vagyok . . .

És folytatta ezt a magyarázatást akkor is, mikor régen kiszabták már a birságot reá, mert hát tudja ő jól, hogy mi illik a magyar iparshoz s milyen dicső dolog az, ha valaki pártolja a honi ipart.

N A P I H I R E K

— **Istentiszteletek.** Ma vasárnap, az ev. ref. templomokban a következő lelkészek tartanak istentiszteletet: Nagytemplomban Biró János s. lelkész, kistemplomban Kovács Zsigmond s. lelk., újtemplomban K. Tóth Kálmán lelk., ispotálytemplomban Mitrovics Gyula lelkész.

A r. kath. egyházban. Reggel 7 órakor miséznek: Szőke János, 8 órakor a gymn. ifjúság miséje, melyen az elemi iskolások is részt vesznek. 9 órakor nagymise, mondja dr. Wolafka Nándor segédlel; utána prédikál: Szőke János, háromnegyed 11 órakor a zárdai növendékek miséje, mondja Molnár Kálmán Dezső. 12 órakor miséznek: Szabó István. Délután fél 3 órakor keresztény tanítás; tartja Pákh Emil, 3 órakor keresztutáni ájtatosság és rózsafüzér, tartja: Dr. Wolafka Nándor és Szabó István. Rózsafüzér társulat hónapos ájtatossága, szent beszéd és körmenettel, tartja dr. Wolafka Nándor.

Az ágost. hitv. ev. templomban d. e. 10 órakor Materny Lajos tart istentiszteletet.

A gör. kath. kápolnában: reggel fél 7 órakor utrenye, d. e. 9 órakor sz. mise, d. u. fél 3 órakor keresztény tanítás, 3 órakor vecsernye.

— **Ingyen kenyér.** Az ingyen kenyér kiosztó-bizottsága napról-napra teljesíti emberbaráti kötelességét és kenyérjótéteményben részesíti a szűkölközőket. Hogy aztán egyes csavargó alakok miképpen vélekednek a nemes intézményről, szomorúan igazolja a következő levél, melyet valamelyik jó humoru naplopó irt meg és küldött be hozzánk.

A gyarló észjárású férfiú levele így szól:

„Tisztelt szerkesztő ur!

Nem tudom megállani hogy meg ne köszönjem az ingyen kitelettetésem mert most úgy szokták hogy mindent az újságba írniak bele meg onnan olvassák ki hát azir köszönöm én is így meg nagyszerű világot ilünk most nem kel dőgozni mégis megil a szegény ember kap ingyen ebédet ingyen ke nyeret, én hűsigenen el jártam minden nap és jól is laktam bolond az a szegény ember aki dőgozik ha dőgozás nélkül is kap enni én hát aszt gondoltam hogy amig csak járja az ingyen koszt hát adig én is el járok rá, azután meg nyár lesz mán oztén kimegyek a tanyákra egy kis csirkéket fogni meg ílek abul szálást meg minden bokor ad a télire meg maj megint bójvök az ingyen kosztra adig is pediglen kívánok az újságíró uraknak jó egissiget meg köszönöm is mind nyájokat.

egy szegény ember.

éljen a szegínység
akire most a nap virít.“

Ugy látszik, e levél írója is a szociális-ták diszes regimentjéhez tartozik.

— **Rendes közgyűlés.** A gör. kath. egyház 1. évi első rendes közgyűlése ma, 3-án d. u. 4 órakor fog megtartani a Szappanos u. 25 sz. a. iskolában, melynek főtárgya az 1900. évi bevételek és kiadások felülvizsgálata lesz. Ezen gyűlésre a híveket tisztelettel meghívja az Elnökség.

— **Személyeskedő prédikáció** Sok mindenféle csodabogár bukkan föl itt-ott, de olyan

fajta ritkán akad, mint a minőt legdörgőbb hangu kálvinista papunk mutatott be a múlt vasárnapi nagytemplomi prédikációjában. Akadtak ugyanis egyesek a debreczeni református gyülekezetben, a kik annak a közpanasznak, hogy a ref. hitéletet nálunk tönkretették a templomi prédikálások, hangos szóval vagy irott betűvel kifejezést is merészelték adni. Hát ezeknek a jámbor és önzetlen gondolkozásu naiv lelkeknek ment nekianagyításu urdörgő hangon, de nem is szószéki hangmodorral, használván olyan kitételeket is a kipéccézettek, a miért még két prédikációt is kívánnak tartani még vasárnapon, — a milyenekre most a büntető törvénykönyv egyes paragrafusaiiban volna meg az orvosság, ha a haragos Isten szolgáját nem védené — a szószék. Az ilyen beszédek hangmodora, személyeskedő élet arra enged következtetni, hogy néha ballábu is kelnek fel a szent vasárnapon a paróchián, vagy talán — balul fekszenek le. Dicséret illeti azokat, akik hallgatnak és nem tesznek panaszt a bíróságnál.

— **A szabadelvűpárt gyűlése.** A Piac-utcai szabadelvűpárt tegnap este hat órakor pártgyűlést tartott a Bika szálló éttermében, melyen a párt tagjai nagy számban jelentek meg. Az elnöki széket dr. Balkányi Miklós foglalta el és ő nyitotta meg a gyűlést, üdvözlővén az egybegyűlt tagokat. Azután két alelnöki állást töltöttek be, melyre megválasztottak Jámbor János és Csanak József. — A választási teendők végzésére elnök nagyobb szabású választmány megválasztását javasolja kiknek névsorát dr. Lőkóczy Márton olvasta fel, melyet a gyűlés elfogadott. Ennek megtörténte után elnök az ülést berekesztette.

— **Halálozás.** Kiterjedt régi nemes család egyik tagja, városunknak jól ismert és köztiszteltetben álló polgára idősb Ludányi Bay Ferencz halt meg tegnap hosszas szenvedés után. A derék öreg ur 86 évet élt. — Temetése márczius 5-én délelőtt tíz órakor lesz.

— **Dal és zeneestély.** Az »Egyetértés« önképző dal és zeneegylet ma este 8 órakor estélyt tart a Bikában, a következő műsorral: 1. Nyitány. Előadja: az egyleti zenekar. 2. Dalünnepen. Thern Károlytól. Előadja: a dalkör. 3. Vándor cigányok. Eilenbergtől. Előadja: a zenekar. 4. Zord lakomnak ablakánál. . . Népdalegyveleg, Médertől. Előadja: a dalkar. 5. Ábránd, Doppler »Ilka« című operájából, (kürtváltozatok) Előadja: a zenekar. 6. Szerenád, Gräbketől. Előadja: a dalkar. — 7. Népszerű melódiák. egyveleg, Strobltól. Előadja: a zenekar. 8. Harmónia-induló, Hubertól. Előadja: a dalkar. 9. »Női kegy«, polka mazur. Vetatsektől. Előadja: a zenekar. Előadás után következik a táncz.

— **Csaló asszony.** Dancsi Mihályné, született Hüse Juliánna bölcsője sem igen volt diófából, mert a rossz hajlam előtte nála a tisztességérzetet és oly dologra vetemedett, mely erősen a törvény paragrafusaiiba ütközik. A jeles tulajdonságu fehér személy a Hunyady utcán lakó Papp Józseftől hat koronát, Forgách István Péterfia-utcai lakostól tíz koronát és egy faliorát csalt ki kenetteljes ígéretés mellett és azután eltűnt a látóhatárról. A derék matrónára H.-Sámson lehet büszke, mert ott látta meg a napvilágot A rendőrségnek bejelentették e csaló asz-

szonyt és így nemsokára hűs helyre került Hüse Juliánna.

— **Bosszúálló vetélytárs.** Siró Juliánna szakácsnő már régóta haragot táplált Nabel Mária kollegája ellen, mert a jóképű Nabel elhalászta előle a csirkeczombok iránt melegen érdeklődő bakát. Egyideig csak forrt benne a harag, de végtére a kolbász is el fogy, akármilyen hosszú. Tegnap összeszólközött vele a Simonffy-utczán és szemére lobbantotta csapodárságát. Nabel ezen úgy felfortyant, hogy Siró Juliánna a tíz körmével kezdte jobb véleményre hangolni. Csinos kis botrány tört ki a két vetélytárs között. Végre is az erősebb Nabel belökte Sirót egy gödörbe és elszaladt. Siró Juliánna pedig kénytelen volt a gyógytárba sietni angoltapszért, hogy fedezze vele arca tolytonossági hiányát.

— **Négy baka egy huszár.** Tegnap reggel négy baka kísért feltűzött szuronynyal végig a főtéren egy huszárt, kinek a feje fehér kendővel volt bekötözve és szomorú arccal lépdelt a jóképű bakák előtt. Nagyon rosszul járt a szegény huszár. Nem ügyelt magára talán, mert a makkranczos ló ledobta hátáról és fején sérülést szenvedett. Busan lehangoltan haladt tovább a bakák előtt a szegény honvédhuszár. Bizonyára nem fejsébe fáj neki, hanem az a gondolat, hogy jöhet oly nem remélt alkalom, amikor bakának kell kísérnie a huszárt, az Isten legjobb katonáját.

— **Garázda cigányok.** A betörésért elzárt s ragályos lovaiktól megfosztott cigányok csak nem tudnak belenyugodni a törvény intézkedésébe. Tegnap is nagy ribil liót csináltak a sintér telepen, hol a sintéret támadták meg s követelték rajtuk a le bünközött állatok bőréit. A támadó cigányokat a rendőrség fékezte meg.

— **Tréfakedvelő kéménykotró.** Egyik péterfia-utcai háznak kéményét tisztogatta tegnap délután Lenge Ferencz kéménykotró legény. Mikor aztán kész volt a munkájával kimászott a háztetőre s ott a tető girinczére telepedvén keleties kényelemmel kezdett makra pipájából pöfékelni. Ugyan abban az időben indult ki a lakása kapuján Sulyok Máté helybeli jóvérű talyigás. És itt van a dolog indító oka, mert épen abban a minutában indult meg a kéményseprő mellett elhelyezett kotrószerszám egy jókora sodronykefe képében, mely lassan, de annál biztosabban csuszott lefelé a tetőn. Ha vagy Sulyok indult volna előbb, vagy a kotrókefe, vagy akár megfordítva is — nem lett volna semmi baj, de így az a kellemetlen meglepetés érte a ház alatt elhaladó talyigást, hogy ép az ő kobakjára zuhant az említett kotrószerszám. A váratlanul kupán tisztelt Sulyok nézett előbb nagyot majd mikor meg látta a háztetején a baleset felett vigyorgó kéménykotró, éktelen káromkodásba tört ki. Legazemberezte előbb összes familiáját, majd mikor az harsogó hahotába fogott a tehetetlen ember dühöngése felett, lelkapott egy jókora követ s azt menesztette feléje. A jókedvű kéményseprő ijedten menekült a padlás nyílásán át s még egy negyed óra mulva is mikor elhagyta a házat — kaczagott az ábrázata a boldogságtól a sikerült tréfa felett. Lenge azonban egy fontos dologra nem számított s csak akkor hőkent

meg, mikor a szomszéd ház kapuja alól eléje ugrott a bosszussomjas talyigás. A következő pillanatban, szélvészént száguldott a tréfakedvelő Lenge, a bosszussomjas Sulyok pedig utána, míg egy fordulónál utólrte. Természetesen sok nézője akadt a nem mindennapi látványosságnak, amint öltre ment a két ember. Ugy kellett a rendőröknek őket széjjel választani, de már akkor nem lehetett megkülönböztetni, hogy melyik az igazi kémenykotró, olyan gyászosan fekete lett akkorára Sulyok uram ábrázata és toalettje egyaránt. A kedélyes tréfának a rendőrség előtt lesz folytatása.

— **Bőjti élcz.** A pertárban kergették szájról-szájra az első rossz bőjti élczet. Rá-
huzták egy nemrég nősült vidéki ifju ügyvédre. Így történt volna szavahihető fiskálisok szerint: Az elmés és előrelátó kollega pajkos elhatározással berontott egyik biztosító társulat hivatalos helyiségébe és feltűnést keltő izgatottságot árul el, midőn a következő kijelentést tette:

— Biztosítani akarom az életemet, de azonnal.

— Meg lesz kérem, felelt a hivatalnok, de az orvosi vizsgálat csak délután történhetik meg.

— Az nem lehet, kerítsék elő az orvost, mert én biztosítva akarok lenni, mielőtt hazamegyek, — habzsolta a szót az elszánt férfi.

— Megkoczkáztatta a biztosító ur a kérdést:

— Szabad kérdezni, miért olyan nagyon sürgős? Mert előre elhatározott öngyilkosságért nem fizethet a társaság.

— Efelől nyugodtak lehetnek.

— Igen, igen, de hát akkor miért oly sürgős mégis?

— Miért? Hát mert megérkezett váratlanul az anyósom. Érti-e már?

Nevettek a hivatali ketreczek mögött. S elmésen vágott vissza az egyik kipróbált biztosító a többiek sorából, aki látta, hogy a fiskális az anyósával akarja magát megjatszani és erre a biztosító társulatot akarja felhasználni:

— Hja, kérem, ilyen rizikóba is aligha mehet bele a társulat.

A fiatal fiskális állítólag dühösen és eszavakkal távozott:

— Akkor a maguk társulata nem éi egy fabatkát se.

x **Szives figyelmébe.** Bármire legyen szükség, forduljon egész bizalommal az »**Országos Központi Ügyvivőséghez**« Debreczen: Egyháztér 3. Ha az ki nem eszközölheti; **ugy más senki sem.**

Uj üzlet

m e g n y i t á s.

Gyarmathy János mészáros

Dégenfeld-tér 9 sz. (Csapó-u. sarok) Husárok: I. rendű 50, II. r. 44 kr. 1 kgr. rostélyos 5 szeletben. Friss és füstölt sertésus napi folyó árnál 4 krral olcsóbban. Vegyes hided felvágott állandóan friss. Virsli és szalvalade drbja 4 kr. Az üzlet reggel 6-tól este 8-ig nyitva. **Főüzlet: Bethlen-utca 29.** (saját ház). Itt a husárok: I. r. 48 kr. II. r. 40 kr.; itt is mindenféle hentes cikkek kaphatók. **Vendéglősök megfelelő árengedményben részesülnek.**

Kiváló tisztelettel
Gyarmathy János.

Törvényszék.

§ **A betörők ügye.** Ma fejezte be a kir. törvényszék a debreczeni betörők által elkövetett rablásoknak és lopásoknak részletes tárgyalását.

Sorra került az utolsó 4 eset a melyekben Szombati Sándor, Szombati István és Szakáll Juliánna voltak a vádlottak egy pajta feltörésével és két rendbeli sértés — lopással vannak vádolva. Vallomásuk általában eltér a vizsgálóbíró előtt tett vallomásuktól, de az ügyes keresztkérdések után csakhamar beismerik, hogy a betöréseket elkövették.

Igen érdekes a Szakáll Juliánna esete. Ugy esett a dolog, hogy Szakáll Juliánna akkor, amikor a vizsgálóbíró őt kihallgatta, a szobából egy zsebkést lopott el. Szakáll Juliánna töredelmesen bevallja a dolgot, de azért bünösnek nem érzi magát és pedig azért, — mert ő nem anyagi haszon végett lopta azt a pénzt, hanem azért, hogy azzal elpusztítsa magát. »Bosszus voltam azért, — hogy Faragó a főbűnös, a ki miatt én itt ártatlanul szenvedek, felkötötte magát és így kikerülte a földi igazságszolgáltatás kezeit, míg én, egy gyarló asszony szembe merek vele állani.« — És itt sirva fakadt Szakáll Juliánna.

A részletes tárgyalás után az elnök aztán az összes esetekre vonatkozó általános kérdéseket intéz a vádlottakhoz, a mely kérdésekre adott válaszoknak általában az a tenorja, hogy a legtöbb bűnt az elhalt Faragó Istvánra igyekeznek háritani, aki immár nem tudja az ellenkezőt állítani, pedig még akkor a mikor Faragó élt, a vizsgálóbíró előtt ezen vádak közül sokat magukra vállaltak.

A monstre bűnpörben valószínűleg kedden hirdetik ki az ítéletet.

Színház.

MŰSOR:

Vasárnap, márcz. 3-án, két előadás; délután 3 órakor, félhelyárral: A görög rabszolga. Operette 3 felvonásban; este 7 és fél órakor rendes helyárral, béreltszünetben, fényes kiállítással és új jelmezekkel, újdonságul először: Cyranó de Bergerac. Romantikus színmű.

Cyranó de Bergerac.

Cyranó de Savinien 1619-ben született Párisban. Tizenhárom éves koráig falun nevelkedett, azután Párisban folytatta tanulmányait. Már iskolás fiu korában benső barát ságot kötött Henri de Bretvel, kivel minden örömet, bánattal közölte. Már tizenhárom éves korában foglalkozott az irodalommal, sőt azt állítják, hogy »Le pédaut joné« vigjátékát ilyen fiatal korában írta, mert a darab egyik főalakjában tanítóját gunyolta (ki Moliere-vel Gattendi iskolájában ismerkedett meg, hová mindketten igen szorgalmasan ellátogattak hallgatni a philosophiai oktatásokat. Moliere nagyon szerette Cyranót; de e baráti szeretet vizonzásra nem talált; mert Cyranó mindig a vigtársaságot kereste; 19 éves korában Le Bret barátjával együtt beállott a testőrcsapatba Carbon de Castel-Jaloux volt a kapitánya ennek a csapatnak a hol ugy—szólván csupa gascognei nemes fiu vergődött együvé. Nemes családok »ifjabb fiait« voltak és ebben a minőségben kadétoknak nevezték őket. Minthogy az összes vagyont az első szülött örökölte, nekik mindenből kitagadva — csak a papság és katonaság közt lehetett választaniok. Így történt, hogy a hadseregben külön csapatokat szerveztek ezekből a nemes fiukból. Ezek közé a nemes, bátor fiuk közé lépett be Cyranó, kit pajtásai rendkívül megkedveltek, mert rendíthetetlen bátorsága, nemesérzete és szellemessége teljesen lebilincselte valamennyit. A gascognei kadétok abban a hirben állottak, hogy ők az ország legszenvedélyesebb

verekedői; De Cyranó verekedés dolgában tul tett valamennyin Már az iskolában kitünt vakmerőségével és mint kadét csakhamar megszerezte magának a »győzhetetlen« nevet. — A mig katona volt, állítólag egy napja sem mult el párbaj nélkül. Heves, hirtelen természete volt, minden kicsiségért fellobbant, legcsekélyebb sértést sem hagyta megtorlatlanul; de legnagyobb hévvel azokra pályázott, a kik túlságosan hosszú orrára tettek gunyos megjegyzéseket. Heves, verekedő temperamentumával csodálatos ellentétben állott az a mélység és alaposág, a mivel írói és tudományos feladatait végezte. A philosophiában és a természettudományokban korát meghaladó állaspontra emelkedett. Descartes-ot senki nem értette jobban abban az időben mint ő,

Erős, merész, gyakran bizarrságba csapó fantáziája tette költővé. Szinte duskált a különös ötletek, szípkázó gondolatok, meglepő képek és hasonlatok egymásra — halmozásában. De nemes szíve is vissza nem riasztható igazságszeretete szól mindenbe a mit csak írt. Szatirai épp olyan erősek mint a milyen gyöngédek gyakran az érzései. A szépnemmel szemben rendkívül félénk is tartózkodó volt, csaknem szűzies élet élt; mert nem tudott szerelmet elképzelni szépség nélkül s mivel tudta, hogy a természet őt nem éppen csinos, mondhatni csuf arccal látta el, kerülte a nőtársaságot; de annál nagyobb kedvvel írta a finom, elmés, szerelmes episztolákat. Ebben a tekintetben akaratlanul is meghódolt az akkori divatnak; mert abban az időben volt divatban a precieuse — modor, az ékes, cifrázó stílus. Egyénisége nem közönséges vonzó erőt gyakorolhatott kortársaira. Savinien de Cyranó a Bergerac nevet csak azért használta, hogy megkülönböztesse magát a családja többi agjától. Valamikor Bergerac volt a Cyranó őseinek fészke; de nem tudni miért s hogyan a birtokuk más kezre szállt. 1638 ban állott be a kadét csapatba s már egy év mulva hadba ment mint tudjuk a történelemből is, hogy 1639-ben a francziák Champagne határán csatát vívtak a németek ellen. Csakhamar kitüntette magát a csatában annyira, hogy ha az útközet kezdeténél nem volt jelen, pajtásai szinte féltek neki fogni. Tanulékonyága és szeleme annyira emelte tekintélyét, hogy föllebb valói gyakran szükségesnek tarták tanácsát kikérni. Champagne-i útközetnél súlyos sebet kapott, de csakhamar kiheverte s a következő évben már részt vett Arras ostromában, hol szintén súlyos sebet kapott, mely miatt kénytelen is volt katonai pályáját odahagyni. Nem igen rajongott a nőkért, csupán egyet szeretett: Madeleine Robinean (Roxánt) ki anyai ágon második-unokatestvére volt s kivel együtt gyermekeskedett. Ezt a leányt szerelte gyermekkorától; de megvalani nem mertte; mert félt, hogy arcza miatt nem fog viszonzszereltetni. S igen jól számított; mert Roxám csakugyan mást szeretett. Titokban epedett Nouvillette Christián báró után, ki szintén a kadét csapatban szolgált. De mivel Roxán szerette az ékeszlásu férfiakat s Christián nem sok szellemmel volt ellátva Cyranó felajánlotta szolgálatait. Eszét, szellemét átadta Christiánnak, nehogy Roxán megtudja valaha, miként csatlódott égő szerelmében. Leveleket írt, melyek telve voltak Roxán iránt érzett szerelmének ömlengésivel s ezt mind Christián nevében juttatta Roxán kezébe. Feláldozta szerelmét összesegített titokban őket, — hogy férj és feleség legyenek. De Christiánban az önérzet fölemelkedett s az Arras-i útközetnél meg akart mindent vallani; mert nem tudta becsületes szíve elviselni, hogy Cyranó szenved s hogy szerelmét érte feláldozza. De egy ellenséges golyó által találva meghalt a nélkül, hogy Roxán megtudott volna mindent. Tizenégy év mult Christián halála óta s Cyranó még sem fedezte fel Roxánnak, hogy Christiánban őt szerelte.

Fényesen indult katonai pályáját, ho-
rövid 4 év alatt hírnévre és "dicsőségre ver-
gődött csakhamar oda kellett hagynia. Nem-
csak megrongált egészsége volt az ok, hanem
méginkább az a vágy, hogy az irodalom és
tudomány terén tovább képezze szellemét.
De heves, verekedő természete akkor sem
módosult. Egyik duellumát a másik után
vívta s olyan félelmes híre vergődött, hogy
utóbb már alig mertek vele kiállni. Pajtásai
a «Bátorság démoná»-nak nevezték. Ebből
az időből több jellemző adoma maradt fenn
Cyrano rendkívüli bravourjairól. Egyszer pél-
daul megharagudott a Burgogne palotában
játszó királyi színészcsapat egyik csillagára
Montfleuryra azért; mert Roxánra szerelmes
pillantást vetett és megizente neki, hogy egy
álló hónapig ne merjen kilépni a színpadra,
Montfleury dacolt a szörnyű tilalommal és
föllépett. Ekkor Cyrano az egész közönség
ellenére kiereszkolta, hogy Montfleurynek
félbe kellett szakítani az előadást s a meg-
rémült szintén félve hagyta el a színpadot.

Más alkalommal egy maga száz fölbérelt
orgyilkost vert széjjel, csak hogy megment-
sen egy Ligniere nevű poétát. ki dalt írt Gu-
iche grófia s ezt a sértést úgy akarta meg-
bosszulni, hogy száz csavargót felbérelt. Ez
a bravourja annyira megtetszett Gassion tá-
bornagynan, hogy bizalmas szolgálatra ma-
gához akarta venni a nagyszerű verekedőt.
De Cyrano nem fogadta el az ajánlatot: mert
mindennél többre becsülte a függetlenségét.

«Agrippina című szomorujátéka athe-
ista hűbe keverte. E miatt sokan üldözték
és talán ez volt az oka, hogy »U t a z á s a
h o l d b a c z i m ű m u n k á j á t
a hol merész philosophiai és phisikai elmél-
kedéseket halmazott össze szatirikus re-
gény alakjában írta meg. Így akarta kijátszani
a klerikális udvart és a haragvó hipocriták
éskalódásait. Valamennyi munkája közt hatá-
rozottan ez a regény a legérdekesebb. Má-
sodik regénye »A nap birodalmának comic-
cus históriája« töredéke maradt.

Evvel és más munkáival annyira ma-
gára haragította a felsőbb köröket, hogy a
hatalmasak gyakran nehezítettek rá. Emiatt
szegény volt, mint a templom egere, — mert
nem támogatták eléggé munkáját mivel sok
ellenséget szerzett magának, — mégis vol-
tak kik odaadó, hű barátságot tanúsítottak
íránta. Ezek közé tartozott Le Bret barátja,
ki nemcsak hogy szegénységében el nem
hagyta, hanem még halála után is első dolga
az volt, hogy Cyrano hátrahagyott műveit
kiadja.

Cyranonak halála épp olyan szerencsét-
len volt, mint élete. Egyszer, a mint éppen
háza felé tartott, súlyos fahasábot dobott le
egy lakáj a magasból. Több, mint valószínű,
hogy a fahasábot alattomos szándékból dob-
ták le. Eletveszélyes sebéből nem gyógyult ki
többé. Tizennégy hónapig szenvedett egyik
barátjának a lakásán. Ezt az időt arra használ-
ták fel sokan, hogy a szabad gondolkodót
visszatérítsék az igaz vallás ösvényére; mert
ő korát megelőző fennkölt szellem volt s
egész élete folyása alatt a babona ellen s
a gondolkodás szabadsága mellett harczolt.

Legbuzgóbb tértítője volt Roxán, unoka-
huga, ki előtte egyszer elárulta
magát, hogy ő írta Christián leveleit s szer-
retett Roxánja s Le Bret barátja karjai közt
adá ki nemes lelkét.

Cyrano de Bergerac 1655 ben halt meg,
alig harminczhat éves korában. Neve nem-
sokára feledésbe ment; de műveit sokan
méltónak találták arra, hogy derekasan ki-
aknássák. «Agrippino» című munkájából a
nagy »Cornelle« merített. A »Pédaut jone«
bó; Moliere vette át a »Fourberies de Scap-
in« leghatásosabb jelenetét. Az »Utazás a
holdba« című munkájának ideáit »Srvift« a
»Gulliver«-ben és »Voltaire« a »Micronegas«-
ban értékesítette. Sőt a röpülésre vonatkozó
utalások korszakos fölfedezésre: a léghajó
feltalálására adtak alkalmat a »Montgolfier«
festvéreknek.

Összegyűjtött munkáit újabban »Lacroix«
adta ki, Cyrano-ra vonatkozó hosszabb és
érdekesen megírt bevezetéssel. Hatvan évvel
előtt a még jobb nevű (Lacroix-nál jelen-
lékenyebb) francia író: »Charles Nodier«

foglalkozott Cyrano bizzar alakjával. Cyrano
voltaképpen ennek a 169 évvel később szü-
letett collégájának köszönhetette feltámadását;
mert »Nodier« ásta ki műveit a feledés po-
rából. Ez a jegyzet ismerteti meg »Lacroix«
nyomán a magyar olvasót Cyrano irodalom-
történeti alakjával. Ugyanezt a forrást hasz-
náltá föl »Fulda Lajos« is, a darab német
fordítója.

Szi . . .

Fantázia a mult században.

Brandes György egy igen furcsa tárczá-
tan beszél egyik bécsi lap hasábjain a 19
száznak fantáziájáról. Csak az menti, hogy
egy tárcza szűk keretben csak eszméket
nyújthat csak kezdeményezésre sarkalhat az
által megpend tett tárgy alaposabb tanulmá-
nyozására.

Arról, hogy — a mi régi dolog — nem
a nagy talantunok, hanem zsenik hatnak leg-
jelen az emberek, vagyis az utóbbiak fog-
lalkoztatják legjobban az emberiség fantázi-
áját.

Nem kell külön fejtegetni, hogy nem az
a mohos fejű tudós az igazi ember, a ki reg-
geltől estig a didgurna szerepét hajszolja s
sz alatt észre sem veszi, hogy a eseléd kivitte
szokájából a macska által elfogyasztott ebéd-
től tisztá tányért, hanem [a modern angol
Pizzaro, a ki az esze egyik felével pénzügyi
műveleteken töri a fejét privátkontorjában, a
másik felével pedig Uj-Zelandra gondol, hogy
nem lehetne-e ott egy faktóriát létesíteni, vagy
Borneóban újabb gyarmatot alapítani.

És az az igazi ember, az a nagy költő
író és zenesz, a ki a járatlan utakon jár s
szellemével előbb utóbb lenyűgözi a nagy tö-
meget. És az az igazi ember, a ki lángszavá-
val előkészíti a forradalmat és az az igazi
ember, a ki a szó után átveszi a kardot, a
kardot diadalra viszi s halomra dönti a kor-
hadt intézményeket. Ezek táplálják a népek
fantáziáját, vagyis Napoleon, Hugo Vietor,
Goethe, Voltaire, Kosuth, Petőfi (a kit ő meg-
sem említ.)

Ezek persze általános fantáziák, de van-
nak részletes, lokális fantáziák is (melyekről
szintén nem szól,) melyek nem az egész em-
beriséget, hanem csak egy népet, sokszor en-
nek is csak a töredéket foglalkoztatják.

Ilyen fantáziaköltő alakok Schirder Han-
nes Rózsa Sándor és a bodajki vén asszony,
kinek megadatott az, hogy a pusztai kutban
megpillantassa a Szűz Máriát.

Brandes elmefuttatása természetesen hi-
ányos, mert valának még a mult században
alakok, kik nem kevésbé táplálták a fantáziát.
Hol hagyta Nietzsche, kinek filozófiája elbö-
dította az egész német fűszágot. És hol
hagyta ellenlbasát Tolsztojt (a kitől szeret-
nénk egy maga varrta esetlen eszmát). És
hoi hagyta Dosztojevskyt és Csermisevskit,
kik komor arccal járkáltak Oroszország dü-
böngő talaján, neszelve a mélyben szunnyadó
forradalmi gerjedelmekre? És hol hagyott még
számos másokat, a kiket ha mind felsorolnánk
is, mégsem téríthetnék el [figyelmünket attól
a kérdéstől, hogy kedvezni fog-e a fantáziának
ez az új század?

A létért való küzdelemben, a gyárok za-
katolása közt, a városok közegeiben fognak
e születni ismét ily nagy alakok megengedik
e elviselhetetlen hallasztot az emberi szel-
lemre e mikadók, sahog, papok, katonák és
rendőrök, gyárosok és bürokraták? No majd
majd. A huszadik század Brandese majd szá-
mot adhat arról is.

14757.

tkv.

1901.

Árverési hirdetmény kivonat.

A debreczeni kir trövszék mint tkvi.
hatóság részéről közhirre tétetik, hogy a
debreczeni első takarékpénztár végrehaj-
tatónak Lindenfeld Márton és neje elleni
végrehajtásiügyében a debreczeni kir. tör-
vényszék és a kir. Járásbiróság területén
levő a debreczeni 4566 sztjkben A + 6
sz. 3836 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ 6 hrsz. felvett csapókerti
szöllőre 1236 koronában megálpított kiki-
áltási árban a végrehajtási árverés elren-
deltetvén, annak foganatosítására határidőül
1901 évi Április hó 1-ső napjának d. u. 3
órája e kir. törvényszék árverési termé-
ben kitűzetett. Kikiáltási ár a kitett becsár
azonban az árverésre kitett ingatlan szük-
ség esetében a kikiáltási áron alól is elfog-
adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak
a kikiáltási ár 10%-át készpénben, vagy
óvadék képes értékpapirokban letenni a
vagy az 1881 LX. t. cz. 170-§ értelmé-
ben a bánalipénznek a bíróságnál előleges
elhelyezéséről kiállított szabályszerű elős-
mervényt a kiküldötnek átadni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák
alatt a kir. törvényszék mint telekkönyvi
hatóságnál és Debreczen városrendőrka-
pitányságánál tekinthetők meg.

Kelt Debreczenben a kir. tszék mint
tkvi. hatóságnál 1900. Deczember hó 26-ik
napján.

Harsányi Gusztáv,

kir. tszéki bíró.

83 1901

végrh. szám

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881.
évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel
közhirre teszi, hogy a debreczeni kir. járás
bíróság 1900 évi 18661 V számú végzése
következtében Dr. Hegedüs Jenő debreczeni
ügyvéd által képviselt Rosenthal Dániel
debreczeni lakos javára, Makai Gábor és
neje p-ladányi lakosok ellen 174 kor. jár.
erejéig, 1901 évi Január hó 15 n. fogana-
tosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt
és 810 kor. becsült következő ingóságok,
u. m. 1 drb. Nicholsoy féle 6 lóerejű gőz
mozgony és cséplő szekrény $\frac{1}{6}$ része és
szes szerelvényeivel nyilvános árverésen el-
adatnak.

Mely árverésnek a p-ladányi kir. járás
bíróság 1900 ik. évi V 2572 számú végzése
folytán, 174 kor. tőkekövetelés ennek 1900
évi Szeptember hó 10 napjától járó 6 %
kamatai. $\frac{1}{2}$ % váltó díj és eddig összesen
103 kor. 80 fillérben bírójlag már megál-
lapított költségek erejéig, p-ladnyon Makai
Gábor és neje ellen Karacs féle tanyán, le-
endő eszközzésére 1901. évi Mártius hó 7
napjának d. u. 3 órája határidőül kitűze-
tik és ahoz a venni szándékozók oly meg-
jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett
ingóságok 1881 évi LX. t. cz. 107. és 108 §-a
értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbb
bet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul
is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságo-
kat mások is le és felülfoglaltatták, és azok
ra kielégítési jogot nyertek volna, ezen ár-
verés az 1881. LX. t. cz. 102 § értelmében
ezek javára is elrendeltetik.

Kelt H. Szoboszló 1901 február 19 n.

Mindek

kir. bírósági végrehajtó

Elsőrendű arankamentes a m. kir. állami Vetőmagvizsgáló állomás által ólomzárolt

lóhere és luczerna magot,

továbbá eredeti északnémet kiválóan megbízható kipróbált kitűnő csiraképeességű Oberndorfi, vörös Mamuth és olajbogyó alaku

répamagot,

— jutányos áron ajánl —

Holländer Adolf és fia cég
Debreczen, Piacz-utca 28.

Országos vásár Margittán.

Tudatom a t. érdeklődőkkel, hogy Margittán [Biharvármegye] közelebb lesz az országos vásár, még pedig **13. hó március 13. 14-én barom vásár.**

15-én

kirakó vásár:

Margitta, 1901. március 1.

Vásárberlő.

A Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.
egy régi kipróbált házi szer, a mely már több mint 30 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmazatik köszvénynek, csúznál és meghűléseknek.
Intés. Silányabb utazatok miatt bevásárláskor mindig figyelemmel legyünk a „Horgony” védjegyre és a „Richter” cégjegyzésre.
80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél Budapest.
Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók,
Rudolstadt.

Hálójagy és Gummi, elismert legjobb francia Gyártmány, eredeti párisi csomagolásban, tucatonként: 2, 4, 6, 8, 10, 12, 16 korona. **Capot americans** (rövid): 6, 8, 10 korona. **Párisi hölgy óv-szivacska:** 4, 6, 8, 10, 13, korona.
Női óvszerek (Poly Porus), **Posserium aciusivum** Mezinga tanár szerint 3-5 korona, **bevezető** hozzá: 3 korona.
Dianna ov (havi kötszer) darabonként: 11 korona
Dusan felszerelt raktár: **irrigátorok, fecskendők, bidék,** mindennemű **suspensoriumok,** valamint a betegápoláshoz szükséges legkülönbözőbb eszközökben férfiak és nők részére.
Ujdonság! Női refrachisseur! Első rendű nőorvosok által mint legbiztosabb női óvszer el van ismerve. **Ára:** teljes felszereléssel 15 korona.
Szolid kiszolgálás! Olcsó árak!
Kimerítő árjegyzékeket, zárt borítékban, titoktartás mellett, díjtalanul küld szét:
KELETI J.
orvos-sebészeti mű- és kötszer-gyár
Budegest, IV., Koronaherczeg-utca 17.
20 korona bevásárlásnál 20% kedvezmény!
Alapított 1878. Tisztelettel kéretik a címre jól ügyelni

A Balaton Halászati Részv.-Társ. Siófokon
szállít Siófokról különféle módon készült finoman páczolt hering-fajta halakat
4 literes hordóban, vagy bádog dobozban 2 koronáért. „Rollmops” göngyölt heringet 2 korona 40 fillérért utánvétellel. Öt hordó vagy bádogdobozon felüli vételnél 10 százalékos engedmény. Továbbá:
fogast, kristály kocsonyában
1. 2. 4. literes dobozban.
1.30. 2.- 3.- 5.- koronáért.

Egy igen előkelő, nagy népszerűségnek örvendő gyermek biztosító társaság kedvező feltételek mellett felügyelőket képviselőket és ügynököket keres. — Ajánlatok Budapestre, „151 postafiók” alá intézendők.

Három hold föld
az ondódon eladó. Értekezhetni Csapó u. 9 sz. a. a tulajdonossal.

33
1901
Árlejtési hirdetés.
A. nm. Vallás és Közoktatásügyi Ministerium felhatalmazása alapján árlejtést hirdetek a vezetésem alatt álló orsz. tan. árvaház fiunövendékeinek 1901. esetleg következő években szükséges téli és nyári ruháinak szállítására.
A résztvenni óhajtok a feltételeket, a ruhamintákat az árvaház irodahelyiségében minden d. e. 9-12 ig, d. u. 3-6 ig megtekinthetik. Árlejtési kívánók mutatathatnak be maguk is mind a téli mind a nyári ruhára alkalmas mintákat, csak hogy azoknak hazai gyártmányok kell lenni és ez származási bizonyítvánnyal igazolandó.
Az árlejtés **március hó 9-én d. e. 9 órakor** az árvaház iroda helyiségében fog megtartatni, melyre az árlejtési kívánókat azzal hívom meg, hogy árlejtés előtt biztosítékul 400 korona bánat pénz teendő le s az árlejtésben csak képesített és önálló szabó üzlettel bíró iparosok vehetnek részt.
A szállítás végleges elvitelése a nm. Ministerium jogkörébe tartozik.
Debreczen, 1901. február 23-án.
Kozma László
árvaházi igazgató.

„Trilby” perszögöjének raktára:
Komlóssy Lajos urnál
ELŐBB Szabó Zsigmond.
Debreczen, Piacz-és Hatvan-utca sarok.

Üzlet átvétel.
Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására juttatni, hogy helyben, **(Piacz-utca 16 sz. Alföldi lakpart épület)** az 1889-ik év óta **Leidenfrost Gy. cég** alatt fennálló jóhírnevű **fűszer, csomage és borüzletet** a tulajdonostól megvettük és azt
Czeglédy és Polgár
törvényszékieleg bejegyzett cég alatt saját számlánkra tovább vezetjük. Legfőbb célunk az eddig szerzett tapasztalatainkat t. vevőink érdekében értékesíteni, hogy pontos és figyelmes kiszolgálással az elődünk iránt is tanúsított bizalmat és jóindulatot magunknak megszerezhessek. Magunkat a n. é. közönség szíves jóindulatába ajánlvat teljes tisztelettel
Czeglédy és Polgár.

Kipróbált és fényes sikert! Borvált! Asthma, kiscserep, szív-
 resek, gyomor- bélbetegségek, megfázások, typhus, neuritis,
 alvászavarok, máj- és hólyagbetegségek, listeria, vérszegénység,
 székrekedés és emésztési zavarok. — Díjazott levetelre választott.

Vérgyógyítás — Hemopatia
 Dr. KOVÁCS I. egyet. orvost.
 Budapest, V. Váci-tér 43.

Legbiztosabb és legbiztosabb gyógyimó régről és súlyos
 betegségeknél. Erőtelmesen folyóan bámulatosan terjed
 a bel- és külföldön! Sikeresen gyógyított számtalan
 betegséget, mikor a modern orvosi tudomány már le-
 számolt a beteg életéről.

Alapított 1870-ben.

A legújabb és legteljesebb beszerzési forrása az egészség, betegségek, csúszás- és szívbetegségek. Képezzék az egészség és a higiénia.

JOANNOVITS DÖME

BUDAPEST, IV., Váci-utca 25. sz.

Árnyék gyárj nagy raktára. Örök választék perzsa és egyéb szőnyegeket.

SANTAL EGGER

hatásában felfűlme a külföldi szereket. Csak a tiszta, vödött, "virgifaj" védjeggyel
 valdól. Ára 3 korona. Vidékre 3 korona 40 fillér előleges befizetés után bérmentve
 küldi a "MADOR Gyógyszertár", Budapest, VI., Váci-tér 17.

Évtizedek óta nagy sikerrel használták

KOSZVENYÉS CSUZ ellen

KRIEGER-féle **REPARATOR**

mely a Fertő-Rókus kórházban 136 eset közül 129 esetben teljes gyógyulást idézett elő.
 1 üveg 2 korona. Főraktár: KORONA-GYÓGYSZERTÁR, Budapest, Kálvin-tér.
 Kapható minden előkelő gyógyszerárban.

Honi készítmény.

DURATOR

Állal a cipőcipő egyszerű bekenésével készírt oly
 tartós és vízálló anyag. Ára 1 bádogpataknak
 1 és 2 korona. Pósta 1-20 kor. Beküldés után bérmentve.
 Főszékhely: **DURATOR-GYÁR**, BUDAPEST,
 KAPHATÓ MINDENÜTT.

Orvosi ajánlott legújabb
 náziész a "szar amórtis összes
 következményei ellen.

PSEPHOFER J.

vértisztító
 labdacsal.

Csak akkor valódi, ha minden
 doboz fedelén a "PSEPHOFER J."
 név világosan látható.

Budapest legújabb látványossága a

BELVÁROSI KÁVÉHÁZ

IV., Kigyó-tér 2. (Kilóidó tengerészeti
 palotánál.)

Vidékre szállított hely. Kérés: STEUER SÁNDOR.

vidékek kedvenc találkozó helye

KLIVÉNYI FERENCZ

vendéglős előrangú étterme

Budapest, VI. Andrássy-ut 39.

Küldi magyar konyha. Valódi tiszta borok és a
 világos "Fischerbräu" egyedül kimerőse.

28 ÉV ÓTA

AZ ELISMERT LEGJOBB
 MAGYAR BESZERZÉSI
 FORRÁSA

MAUTHNER ODON

BUDAPEST
 ANDRÁSSY-UT 23.
 ÉS ROTTENBILLER-UTCA 33.

KÉPES ÁRJEGYZÉK INGYEN
 ÉS BÉRMENTVE.

tanintézet Budapest, VI.,
 Alapított 1853. Aradi-utca 10.

ROSER

nyilvános jelölt iskola 10-14 éves ifjak részére;
 felsőbb ker. szakos iskolák 14-18 éves ifjak részére.
 Návéló internátus bentlakó növendékek részére.
 Bizonyítványi államnévelés és az egyes önk-
 kéntesre jogosítanak. — Bővebb felvilágosítást
 nyújt ad RÓCER JÁNOS, igazgató.

HIRDETÉSEKET • REKLAMOKAT
 szakszerűen, pontosan és legelőnyben
 közöltet az összes lapokban az

ÁLTALÁNOS TUDOSÍTÓ

BUDAPEST, VII., ERZSÉBET-KÖRUT 34.
 TULAJDONOS: LEOPOLD GYULA, szerkesztő.

A legjobb órákat
 legújabb és legdivatosabb órákat

**RÉSZLETTEL ÉS
 SZERELÉSEKRE**

mikorúli szabott órákat szállítja Magyarország a nemben
 első és legnagyobb üzlet.

BRAUSWETTER JÁNOS kronométer-órák
 SZEGEDEN.

Árjegyzék 2000 kóppal ingyen és bérmentve

Oh jaj! Kétség, ekedtség siken gyere és kintél
 eredményes használható az

EGGER-FÉLE MELLPASZTILLAK

Doboz 1 korona és 2 korona.
 Próbados 50 fillér.

Kapható minden gyógyszerárban és a főraktárban:
 Egger-féle Mellpasztilla
 szabadított meg.

Budapest, VI., Váci-körut 17.

FRATELLI DEISINGER

küld Fiumától vagy Triestből

4¹/₂ kg. Cuba-kávét, válogatott
 15 korona 30 fillérért
 elvámolva és bérmentve

ÁRJEGYZÉK INGYEN.

**BENZIN MOTOROK
 LOKOMOBILOK**

és GÁZMOTOROK ipari és gazdasági célokra

OSERS és BAUER gyárából

a legjobbak és leghíresebbek a fűtő szerkezetek között.

Vandéképítésű és raktár: **DÉNES B.**
 Budapest, VI., Váci-tér 61.
 Képes árjegyzék ingyen.

Cherry, Bologna, Padova,
 Marengo, Chablis,
 Bajan és Mosat-borok.

Bodega Company

Kapható minden jók háza- és
 csomago-korrekciókban, esküdt.
 kávéházak és éttermekben.

SZABADALMAKAT ÉRTÉKESÍTŐ

BUDAPEST VII. ERZSÉBET-KÖRUT 17.

Bel- és külföldi szabadalmak, hieszközlése, érlelési és
 licenccizálás.

Védjegy és más irak, lefűtőmozgása, felvilágosítás díjatag.

CSÁSZÁRFÜRDŐ

előrangú kénes hővízi gyógy-
 fürdő, pártatlan gyógyfürdővel leg-
 modernebb kámpfürdővel, pom-
 pas ásványvíz-szodákkel, ká-
 és kádfürdővel, — 300 kényel-
 mes lakosztállyal. — Prospektus
 kívánatra ingyen és bérmentve.

GOLIÁT MALÁTA-SÖR.

(Kiváló üdítő ita) és gyógyzóinkra is azoigát.

ÁJÁRLÁS: Dr. Korányi és Dr. Kóthy egyetemi tanár irak ideg-
 bajknál, vérgyógyosknál, emésztési zavaroknál, gyengeségknél stb.

Csár és megrendelői hely:
KÖBANYAI KIRÁLY-SÖRFŐZŐ, KÖBANYA.

Ha kószul a hafa.

Árnyéka a kintél Zoltán STELLA VIZET, azoigát Hódj (Szőnyegárnyék) meg-
 nem fest, hanem a hajj gredatit ammet adta vlesza. Üvegje 2 kor. posta utján
 bérmentve 2 kor. 50 GL. ZOLTÁN STELLA Gyógyszertárban, Bpest, II. korona-u. 23.

100.000
 sorsjegy.

60.000
 nyeremény.

A jelenkor legnagyobb nyarási esélyű
 sorsjátéka a m. kir. szab.

OSZTÁLYSORSJÁTÉK.

Megrendelések intézendők:

GAEDICKE A BUDAPEST
 IV., Kossuth Lajos-utca 17.

Havonta
 egy húsd.

Tervezet ingyen
 és bérmentve.

Ügynökké
 kerestetnek

TROPON
 Dr. RÖDER és TÁRSÁ, Kiosztarneuburg.